

Uvod u misno slavlje

Draga braćo i sestre, sve Vas radosno pozdravljam pozdravom Krista uskrsloga: ***Mir vama!*** Sretan vam Uskrs!

Izričem radost i zahvalnost našega ređenika, te nadbiskupa Marina, čitave naše Đakovačko-osječke nadbiskupije i svoju osobnu što ste „u zajedništvu Kristova poslanja“ u Emaus odlučili poći u Đakovo te s nama podijeliti radost susreta s uskrsnim Gospodinom, koju nam je dodatno umnožio papa Franjo imenovanjem našeg pomoćnog biskupa u osobi generalnoga vikara mons. Ivana Ćurića.

Sve Vas drage goste i sudionike pozdravili smo i spomenuli neposredno prije početka ovoga euharistijskoga slavlja. Ovdje spominjem samo:

- dvojicu suzareditelja: vrhbosanskog nadbiskupa metropolita kardinala Vinka Puljića i drugoga suzareditelja, našeg dragog nadbiskupa u miru mons. Marina Srakića.

- Od srca pozdravljam i zagrebačkog nadbiskupa metropolita kardinala Josipa Bozanića,
- apostolskog nuncija u RH mons. Giuseppea Pinta,
- zadarskog nadbiskupa i predsjednika HBK mons. Želimira Puljića,
- nadbiskupa iz Bamberga mons. Ludwiga Schicka na čelu peteročlane delegacije Renovabisa - dobrotvorne Ustanove Njemačke biskupske konferencije za pomoć Crkvama u srednjoj i istočnoj Europi.

- Radost mi je što je među nama danas 35 nadbiskupa i biskupa pristiglih iz Hrvatske te iz Bosne i Hercegovine, iz Austrije, Njemačke, Mađarske, Srbije i Crne Gore.

- Pozdravljam i sve pristigle svećenike i đakone;
- provincijalne poglavarice i poglavare i sve Bogu posvećene osobe,
- svećeničke i redovničke kandidate i kandidatice
- visoke predstavnike Srpske pravoslavne crkve te Evangeličke i Reformirane kalvinske crkve
- izaslanika predsjednika Hrvatskog sabora i sve druge predstavnike državnih vlasti, slavonskih županija i gradova; znanstvenih, kulturnih, prosvjetnih i socijalnih ustanova, Hrvatske vojske, Policije i medija,

- i na kraju pozdravljam drage roditelje našega novoga biskupa, njegove dvije sestre, sve prijatelje i rodbinu te sve Brođane, a osobito župljane Župe Krista Kralja i Župe Uznesenja BDM u Sl. Brodu.

„U zajedništvu Kristova poslanja“ poslanja mislimo ovdje i na nadbiskupa Jožića te molimo za njegov što brži i potpun oporavak.

„U zajedništvu Kristova poslanja“ smo i sa svima onima koji su dionici naše radosti preko Hrvatskog katoličkog radija, preko Vinkovačke televizije i drugih sredstava društvenoga priopćavanja.

Obnovimo sada svoju vjeru u uskrsnuće Gospodinovo, pokajmo se za sve trenutke u kojima smo dopustili da tama beznađa potkopa našu vjeru i zamagli nadu. Pokajmo se radi svojih slabosti i grijeha te se bacimo u naručje uskrsloga Krista Gospodina i

zamolimo ga da i na nas izlije svoga Svetoga Duha te da nas po daru svoga oproštenja sve suobličī sebi.

Homilija

Dragi ređeniĉe biskupe Ivane, uzorita gospodo kardinali, preuzvišeni Apostolski nuncije, nadbiskupi i biskupi; draga braćo svećenici, redovnici i redovnice, bogoslovi i redovniĉke pripravnice; sva draga braćo i sestre, dragi vjernici!

Isusovi su se protivnici upravo tvrdoglavo opirali upoznatoj istini. Ćuli smo u evanđeoskom tekstu kako su neki od stražara, kad su se osvijestili od straha pred pojavom anđela na Isusovu grobu, došli u grad glavarima svećeniĉkim koji su od Pilata zatražili da ih se postavi da ĉuvaju grob te su im ispriповjedili ono što se dogodilo. Možemo samo zamisliti u kakvoj su se tjeskobi našli svećeniĉki glavari. Svjedoĉanstvo stražara bilo je jednodušno. Ne može ih se optužiti da su zanemarili svoju dužnost ĉuvanja groba. A ako se razglasi Isusovo uskrsnuće „bit će posljednja prijevara gora od prve“ – baš onako kako su oni kazali Pilatu. Oni sami su od Pilata

zatražili da postavi čuvare na Isusov grob, a Božja je providnost te iste stražare upotrijebila da upravo oni sada svjedoče za Isusovo uskrsnuće.

I što su glavari svećenički učinili? - „uzeše mnogo novaca i dadoše vojnicima govoreći: 'Recite, noću dok smo mi spavali, dođoše njegovi učenici i ukradoše ga. Ako to dočuje upravitelj, mi ćemo ga uvjeriti i sve učiniti da vi budete bez brige.'“ I jasno: stražari „uzeše novac i učiniše kako bijahu poučeni“ (usp. Mt 28,11-15).

Dogodilo se ono što susrećemo trajno kroz čitavu našu ljudsku povijest. Ljudi su imali te i danas imaju svoja različita mišljenja o Isusu. Gledaju ga ne u svjetlu njegova identiteta utjelovljenoga Sina Božjega, koji je bio raspet, umro na križu, bio pokopan i treći dan iz groba uskrsnuo, nego iz perspektive vlastitih prizemnih interesa. Zato Isus prilično često nekome i zasmeta. Zato različite interpretacije i priče o njemu iz pera pojedinih osoba ili u nekim filmovima. Naime u susretu s nama

Isus nas usmjerava prema trajnim i neprolaznim vrednotama; prema dobroti, ljubavi i praštanju; te nam tako predlaže promjenu srca i vlastitih nauma, traži od nas obraćenje – koje često uključuje radikalne promjene i zaokrete u vlastitom životu. Zato, kad od površnog prigodnog susreta s njime i sa zajednicom njegovih učenika sidemo na razinu takvog osobnog susreta s njime i s Crkvom kao zajednicom njegovih učenika, tada više ne možemo ostati ravnodušni, nego počinjemo zauzimati svoj osobni stav prema Isusu i njegovoj Crkvi. Stoga, se i nama, kao i glavarima svećeničkim u evanđeoskom izvješću, kad god ostajemo zatvorena uma i srca, te kad Isusa i njegovo Evanđelje pokušavamo staviti u službu naših ljudskih parcijalnih (političkih, svjetonazorskih, financijskih i drugih) interesa, događa se da nam on zasmeta i da imamo potrebu za različitim pričama. Ponekad njega i njegovu Crkvu počinjemo doživljavati čak kao osobnu prijetnju i ugrozu, koju treba ušutkati ili ukloniti. Da bi ostvarili svoje naume, ljudi ovoga svijeta pribjegavaju sebi vlastitim mehanizmima te obrascima ponašanja. Nadzor i kontroliranje, podmićivanje,

prešućivanje činjenica, lažno svjedočenje - različiti oblici koruptivnog ponašanja, sve do ucjene, nasilja i likvidacije, prate ljudsko društvo kroz čitavu povijest. Zato i glavari svećenički, koji su sve učinili da likvidiraju Isusa, sada ušutkavaju svjedočanstvo vojnika o njegovu uskrsnuću novcem (kojim se dao kupiti čak i jedan iz kruga njegovih najbližih učenika) te obećanjem: „Mi ćemo Pilata uvjeriti i sve učiniti da vi budete bez brige.“ A bilo je jasno da Pilat neće kažnjavati stražare groba, ako oni koji su te stražare naručili, za njih ne traže kaznu od njega.

I tako se „razglasilo među Židovima govorkanje i kazivanje da su učenici noću ukrali Isusovo tijelo (usp. Mt 28,15). No, draga braćo i sestre, sjaj istine o Isusu Kristu i naša vjera u njega kao Božjega pomazanika i Gospodina ne ovisi o pričama i govorkanjima, nego ona počiva na događajima, na svjedočanstvima apostola i drugih ovjerovljenih svjedoka uskrsnuća koji su Uskrsloga susretali, kojima se on ukazao i ponudio im da opipaju biljege rana na njegovu tijelu, pred kojima je on blagovao

kako bi im pokazao da u pitanju nije neko njihovo priviđenje. Ona počiva na onome što se doista zbilo, na događajima koje su u svoje svjedočanstvo pretočili apostoli, Marija Magdalena, druge žene i učenici – pa sve do stražara na Isusovu grobu.

Iz svega toga, dragi ređeniče Ivane i draga braćo i sestre, uočavamo uskrсни karakter apostolske službe. Bitna je služba apostola da su oni svjedoci Isusova uskrsnuća, da oni svjedoče istinu o Isusu koja počiva na onome što su oni sami „vidjeli i čuli“ (usp. Dj 4,20). Svoje svjedočanstvo o Isusu raspetom i uskrsnome apostoli su prenijeli svojim nasljednicima te tako istina o Isusu i danas blista i sja „u zajedništvu Kristova poslanja“ po biskupima kao nasljednicima apostola, po svjedočanstvu apostolskoga zbora danas – te biskupska služba stoga uvijek ima „uskrsnu ćud“ (kako si to Ti, dragi brate Ivane, istaknuo u svom interviewu u jučerašnjem broju Glasa Koncila).

I mi smo, draga braćo i sestre, kao zajednica Isusovih učenika, kao Crkva koja je rođena krsnom vodom što je potekla iz Kristova otvorenog boka, koja se hrani i obnavlja darovima kruha i vina s euharistijskoga stola, i koju snaži, obnavlja i prožima Duh Krista rassetoga i uskrsloga, baštinici apostolske vjere, članovi smo apostolske Crkve, a biskupi su nositelji apostolske službe u neprekinutom nizu od prvoga apostolskoga zbora do današnjeg zbora biskupa na čelu s današnjim Petrom – papom Franjom. Prenošnje i nastavljanje te apostolske baštine (*Successio apostolica*) u neprekinutom zajedništvu apostolske vjere, apostolske Crkve i apostolske službe bit će uskoro, na veoma rječit i snažan sakramentalni način, očitovana po polaganju ruku ovdje prisutnog zbora apostola – naših biskupa na glavu novog člana apostolskoga zbora, biskupa Ivana, koji je svjestan te „uskrsne ćudi“ svoje apostolske službe, kao svoje biskupsko geslo, izabrao riječi „U zajedništvu Kristova poslanja“.

Dragi brate Ivane, naša se nadbiskupijska zajednica raduje današnjem danu te zahvalna zbog Tebe, s BDM kao svjedokom onoga što se dogodilo na Kalvariji i svega onoga što se događalo u dvorani posljednje večere sve do Duhova, danas zajedno s Tobom ponizno klikće „Velika nam djela učini Gospodin“ i u toj uskrсноj radosti sada pristupamo samom činu Tvoga biskupskoga ređenja.